

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **M. Š.**, nar. XXX
bytem XXX
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2019, č. j. 606/2019-160-SPR/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se u Městského soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí vydaného Ministerstvem dopravy, odborem agend řidičů (dále též „žalovaný“), kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „prvostupňový orgán“ či „Magistrát“) ze dne 23. 3.

2017, č. j. MHMP 458178/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzen ke dni 29. 3. 2016 provedený záznam 12 bodů v registru řidičů.

2. Napadené rozhodnutí je podle žalobce nezákonné, jeho námitky lze rozdělit do následujících žalobních bodů:
3. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky (rozhodnutí odvolacích orgánů jiných krajských úřadů v obdobných věcech), z nichž plyne, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedený záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Podle zásady legitimního očekávání by správní orgány měly ve věcech shodných či obdobných postupovat a rozhodovat shodně. Byť se tato zásada týká vždy jednoho konkrétního orgánu, při počtu krajských úřadů by i mezi nimi navzájem měla existovat ustálená či obdobná praxe. Rozdíly v rozhodování by neměly mít původ pouze v místní příslušnosti.
4. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce napadá jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, ke kterým žalovaný uvádí, že tyto posuzovat nemůže. Podle žalobce nemůže být oznámení o spáchání přestupku dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká. Z rozhodnutí by měly být patrný údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a dále o tom, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonem stanovenou povinnost tím porušil. Nelze přijmout argument, že přestupce svým podpisem souhlasil se způsobem takového projednání a jeho správností, neboť za správnost rozhodnutí nemůže odpovídat přestupce.
5. Způsobilost všech tří pokutových bloků (ze dnů 29. 3. 2016, 18. 2. 2016 a 12. 12. 2015) být podkladem pro záznam bodů zpochybňuje žalobce zejména z důvodu, že není patrné komu, kdy a kde byla za jaký přestupek uložena pokuta a nelze tyto nedostatky zhojit zkratkovitými formulacemi. Žalobce namítá v případě těchto bloků, že jednání přestupkového charakteru v nich nejsou vymezena dostatečně konkrétně a individualizovaně.
6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby s poukazem na obsah napadeného rozhodnutí. Žalovaný pouze doplnil, že žaloba je psána stylem, kdy zástupce žalobce uvádí pouze typizované námitky a nadto v žalobě odkazuje na čísla pokutových bloků, jež vůbec nesouvisí s projednávanou věcí, ale jsou projednávány Městským soudem v Praze pod jinými spisovými značkami. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu žalovaný připomíná, že řízení o námitkách je ovládáno zásadou koncentrace řízení, kterou žalobce nenaplnil, neboť byl po celou dobu správního řízení pasivní a až v podaném odvolání se zabývá formálními nedostatky pokutových bloků.
7. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil (přípis ze dne 28. 6. 2019) a žalovaný s takovým projednáním ve stanovené lhůtě nevyjádřil nesouhlas. Soud proto postupoval v souladu s ust. § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)
8. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Městský soud v Praze posoudil věc takto:

10. Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
11. Podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. *soud zamítne žalobu, není-li důvodná.*
12. *V prvním žalobním bodu žalobce namítá, že žalovaný nezohlednil předložené důkazní prostředky (rozhodnutí odvolacích orgánů jiných krajských úřadů v obdobných věcech). Žalobce současně s žalobou předložil tři rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, z nichž dovozuje ustálenou rozhodovací praxi (odvolacích) správních orgánů, na základě nichž tvrdí, že je běžné posuzovat i jednotlivé podklady z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam v bodovém hodnocení řidiče. Namítá tak porušení zásady legitimního očekávání, kdy by (byť rozdílné krajské úřady) měly rozhodovat v obdobných věcech obdobně. S tímto názorem se však Městský soud v Praze neztotožňuje. Lze důvodně očekávat, že v rámci téhož správního orgánu bude takto postupováno, ale nelze na krajské úřady klást požadavek, aby při rozhodování zohledňovaly správní rozhodnutí veškerých krajských úřadů. Správní orgány jsou při svém rozhodování vázány pouze rozhodnutími nadřízených orgánů či soudů, které je (nepřímo) vedou ke sjednocování různé správní praxe. Stran zásady legitimního očekávání by pak správní orgány měly posuzovat stejné či obdobné věci (řešené tímž orgánem) obdobně.*
13. *Lze dodat, že v daném případě se nemůže ani jednat o ustálenou správní praxi tak jak ji formuloval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS (všechna rozhodnutí jsou dostupná na: www.nssoud.cz), když uvedl, že „[...] správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán. Jen taková správní praxe je doplněním psaného práva a je způsobilá modifikovat pravidla obsažená v právní normě“ (srov. také rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, č. j. 2 Ans 1/2005-57, č. 605/2005 Sb. NSS; ze dne 13. 8. 2009, č. j. 7 As 43/2009-52; ze dne 22. 7. 2016, č. j. 5 As 21/2016-56). Žalobce přeloženými rozhodnutími naopak dokládá skutečnost, že mezi krajskými úřady shoda nepanuje.*
14. *První žalobní bod tak není důvodný.*
15. *Ve druhém žalobním bodu žalobce napadá jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Ani tento žalobní bod neshledal soud důvodným.*
16. *Soud nemohl opomenout, že z obsahu žaloby je zcela zjevné, že se jedná o šablonovitou žalobu. Jednak žalobce ve druhém žalobním bodu odkazuje na pokutové bloky, jež s daným řízením nijak nesouvisí, a jednak proti každému ze tří pokutových bloků podal zcela totožné námitky, z čehož lze dovodit i skutečnost, že text žaloby byl v bodě c) celý překopírován, aniž by individuálně reflektoval obsah pokutových bloků.*
17. *Soud námitky žalobce porovnal s jednotlivými pokutovými bloky, byť pouze v míře obecnosti korespondující obecnosti žalobních tvrzení. Předně žalobce namítal, že není zjištěna osoba přestupce, kdy údaje jsou zčásti nečitelné a nejsou úplné. Soud konstatuje, že všechny tři pokutové bloky obsahují celé jméno žalobce, datum narození i údaj o rodném*

číslu a též číslo občanského či řidičského průkazu. K námitce, že není zjištěna doba a místo spáchání přestupku a z bloku neplyne jednoznačná skutková podstata popsání jednání, soud uvádí, že ve všech blocích je zcela přehledně uveden jak den, tak přesný čas spáchání přestupků, včetně místa spáchání vyznačeného ulicemi (železniční přejezd v ulicích Vrážská a Radotínská v obci Černošice; ulice Ostrovského v Praze 5; křižovatka ulic Vinohradská a nám. Jiřího z Lobkovic v Praze 3) a ve dvou případech též SPZ automobilu. Z popisu skutku je rovněž nepochybné, jaké jednání je žalobci kladeno za vinu („*vjetí na železniční přejezd v době, kdy svítila červená výstražná světla, a zněl výstražný zvonek*“; „*řidič nebyl za jízdy připoután*“; „*na světelné křižovatce nezastavil na červený signál STUJ*“). Stran právní kvalifikace nelze přisvědčit žalobci, že by byla uvedena zkratkovitě, neboť ve všech třech případech jsou uvedena zákonná ustanovení ve formě §/odstavec konkrétního zákona, což je i dle ustálené judikatury správních soudů zcela dostačující vymezení. Rovněž námitka, že není zřetelná výše uložené sankce a není možné ověřit, zda koresponduje číselný a slovní tvar sankce, je zcela v rozporu se skutečností. V pokutových blocích jsou čitelně napsány výše sankcí, které přesně korespondují i se slovním vyjádřením částky. Konečně všechny bloky obsahují místo a čas vydání rozhodnutí a osobu, která je vydala, jež je označena jménem či služebním identifikačním číslem, a v neposlední řadě jsou všechny pokutové bloky podepsány přestupcem. Údaje zanesené v pokutových blocích se nadto shodují s protokolem ze dne 29. 3. 2016 a s oznámeními o spáchání přestupku ze dne 19. 2. 2016 a 14. 12. 2015.

18. K míře obecnosti vypořádání tohoto ne zcela konkrétního žalobního bodu soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, kde soud uvedl: „*K tomu je ale třeba dodat, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“ V daném případě žalobce pokutovým blokům vytkl (nikoli jednotlivě) celou řadu vad, z nichž ani jednu soud v těchto rozhodnutích neshledal.
19. Soud konstatuje, že znění druhého žalobního bodu se prakticky shoduje s odvolacími námitkami a žalobce nijak nereaguje, jak se s námitkami vypořádal žalovaný. Přitom je na žalobci, aby konkrétně specifikoval vady, kterých se správní orgány v řízení dopustily, což z podané žaloby není patrné. Soud shledává vhodným a výstižným k tomu odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 7. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, kde je uvedeno: „*Úvodem NSS poznamenává, že stěžovatel opakuje tutéž argumentaci již poněkoličkáte (v odvolání, v žalobě a nyní v kasační stížnosti), z valné části doslova, téměř nijak nereaguje na to, jak se s ní vypořádaly dříve rozhodující orgány. Je přitom na něm, aby v kasační stížnosti specifikoval skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel uplatňoval výtky toliko proti rozhodnutí žalovaného, s odůvodněním napadeného rozsudku polemizoval jen v obecné rovině. Už jen proto NSS nepokládá za účelné, aby stěžovatele znovu, jako čtvrtý orgán v pořadí v této věci, obsáhle přesvědčoval o vadnosti jeho argumentů.*“
20. Lze tak pouze obecně konstatovat, že námitky žalobce v tomto žalobním bodu se zcela rozcházejí s listinnými důkazy obsaženými ve správním spisu a žalobci se nepodařilo svými tvrzeními jednotlivé údaje v těchto podkladech vyvrátit. Obdobně se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 1. 2019, č. j. 8 As 77/2018-47: „*Stěžovatel namítl, že*

přestupky nebyly dostatečně konkrétně vymezeny; nebylo z nich dle něj patrné, kdy a kde byl přestupek spáchán. Krajský soud se stěžovatelem nesouhlasil; ze správního spisu ověřil, že jednotlivé pokutové bloky obsahovaly všechny podstatné náležitosti, bylo z nich možné dostatečně určitě zjistit místo spáchání jednotlivých přestupků i dobu spáchaných přestupků. Zároveň na nich byla popsána dostatečně určitě jednotlivá přestupková jednání a nebylo pochyb ani o příslušnosti orgánu, který blokové pokuty vydal. Totéž konstatuje i Nejvyšší správní soud, který ve shodě s krajským soudem uzavírá, že stěžovatel relevantně nezpochybnil způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutové bloky) být dostatečnými podklady pro záznam bodů do registru řidičů. Námitku tvrdící opak proto neshledal důvodnou.“

21. S ohledem na výše uvedené Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. října 2020

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu